

Z HISTORII NABOŻEŃSTWA MAJOWEGO

Za największego apostoła nabożeństw majowych uważa się jezuitę, o. Muzzarelli. W roku 1787 wydał on broszurkę, w której propagował nabożeństwo majowe. Co więcej rozesłał ją do wszystkich biskupów Italii. Sam w Rzymie zaprowadził to nabożeństwo w słynnym kościele zakonu Il Gesù mimo, że

zakon wtedy formalnie już nie istniał, zniesiony przez papieża Klemensa XIV w roku 1773. Odprawiał on również nabożeństwo majowe w Paryżu, gdzie towarzyszył papieżowi Piusowi VII w podróży na koronację Napoleona Bonaparte. Pius VII nabożeństwo majowe obdarzył odpustami. Dalsze odpusty do nabożeństwa majowego – na które składa się *Litania Loretańska do Najświętszej Maryi Panny*, nauka kapłana oraz błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem – przypisał w 1859 roku papież bł. Pius IX. W połowie XIX wieku nabożeństwo majowe przyjęło się w prawie wszystkich krajach.

Pragnę z radością zakomunikować, że Ojciec Święty Franciszek zdecydował, iż uroczystość beatyfikacji kard. Stefana Wyszyńskiego oraz s. Róży Marii Czackiej odbędzie się 12 września 2021 roku w Warszawie, o godzinie 12.00.

Podczas wrześniowej uroczystości, papieża Franciszka będzie reprezentował kard. Marcello Semeraro, prefekt Kongregacji do Spraw Kanonizacyjnych, który dokona promulgacji dekretu beatyfikacyjnego. Swoje prace wznawia Komitet Organizacyjny, który wkrótce przekaże dalsze szczegóły dotyczące organizacji uroczystości beatyfikacyjnej. Wyrażam wdzięczność Ojcu Świętemu Franciszkowi za wyznaczenie daty beatyfikacji. Wszystkich wiernych proszę o modlitwę o błogosławione owoce beatyfikacji Sług Bożych, kard. Stefana Wyszyńskiego oraz s. Róży Marii Czackiej.

kard. Kazimierz Nycz

Z OGŁOSZEŃ

- ❖ Dzisiaj o godz. 16⁰⁰ Msza dla dzieci komunijnych.
- ❖ Rozpoczęliśmy Tydzień Modlitw o powołania kapłańskie i zakonne. Każdego dnia prosić będziemy, aby Pan posłał robotników na swoje żniwo.
- ❖ Dzisiaj po Mszy wieczornej spotkanie z młodszą grupą kandydatów do Bierzmowania.
- ❖ W sobotę pierwszy dzień maja. Pierwsze nabożeństwo majowe o godz. 17³⁰. Jak co roku nabożeństwa majowe w dni powszednie odprowadzane będą o godz. 17³⁰ a w niedzielę o godz. 17¹⁵.
- ❖ Z racji pierwszej soboty miesiąca różaniec wynagradzający po Mszy o godz. 18⁰⁰.
- ❖ Za tydzień pierwsza niedziela miesiąca. Po sumie wystawienie Najświętszego Sakramentu.
- ❖ Sprzątanie kościoła w piątek po Mszy wieczornej. Zapraszamy.

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafialna

ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel. 227270595; parafia.prazmow.pl

Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

4 NIEDZIELA WIELKANOCNA

25 kwietnia

440'21

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: Dz 4, 8-12* Ps 118* Czytanie II: 1J 3,1-2

Ewangelia: J 10, 11-18

Jezus powiedział: Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porzywa i rozprasza; najemnik ucieka dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna Owczarnia i jeden pasterz. Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je potem znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca. **Oto słowo Pańskie**

DAJE ŻYCIE ...

To określenie wyjęte z 11 wersetu dziesiątego rozdziału Ewangelii św. Jana oddaje całą tajemnicę miłości Dobrego Pasterza do człowieka. Jak wiemy, to sformułowanie ma podwójne znaczenie. Najpierw uświadamiamy sobie, że Bóg jest Dawcą życia. On jest źródłem wszelkiego istnienia. On jest Stwórcą nieba i ziemi. Bóg powołał do istnienia człowieka, stwarzając go na swój obraz i podobieństwo. Dawca życia udzielił swego błogosławieństwa pierwszym rodzicom, aby przekazywali życie: „Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną” (Rdz 1,28) Człowiek stał się obrazem Boga także w tym miejscu, gdy w przymierzu miłości przekazuje życie, zgodnie z nakazem Pana. Jak wiemy grzech pierworodny wszystko popsuł. Człowiek sprzeniewierzył się Dawcy życia, gdy chciał żyć na własną rękę, ulegając szatańskiej pokusie, by decydować, co jest dobre a co złe. „Pan Bóg dał człowiekowi taki rozkaz: Z wszelkiego drzewa tego ogrodu możesz spożywać według upodobania; ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy

z niego spożyjesz, niechybnie umrzesz”. (Rdz 2,16-17) I tak się stało. Wraz z grzechem śmierć weszła na świat i stała się udziałem każdego człowieka. Nie wszystko jednak zostało do końca zniszczone. Bóg zapowiedział narodziny Potomka Niewiasty, który zniszczy władzę

diabła. Stwórca nie odebrał człowiekowi przywileju przekazywania życia, aby przez narodziny z Niewiasty i śmierć na Krzyżu objawić nam swoją miłość, która zbawia i uświęca. Bóg daje życie, gdy powołuje nas z nicości do istnienia.

Drugie rozumienie sformułowania: „daje życie” odnosi się do zbawczej męki Pana Jezusa. W wieczniku, dzień przed męką, Chrystus powiedział: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15,13). Istotę tego daru ze swojego życia, aby uratować inne życie bardzo dobrze widać w postawie św. Maksymiliana. Jego dobrowolna ofiara ocaliła życie Franciszka Gajownicza. Można powiedzieć, że Maksymilian umarł, aby Gajowniczek mógł żyć. Podczas homilii kanonizacyjnej św. Jan Paweł II powiedział, że Ojciec Maksymilian nie umarł ale oddał życie. To bardzo trafne rozróżnienie zwykłej śmierci od ofiary ze swego życia. W najwyższym stopniu odnosimy to doświadczenie do Dobrego Pasterza, który oddaje życie za swoje owce. Chrystus nie umarł ale oddał życie, abyśmy żyli w wolności dzieci Bożych. Dlatego święty Jan

w czytany dzisiaj fragmencie pierwszego Listu pisze „Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi: i rzeczywiście nimi jesteśmy” (1J 3,1). Tę miłość Ojca widzimy, gdy patrzymy na krzyż Chrystusa i Jego zbawczą ofiarę. Ale tę życiodajną miłość

mają odkrywać w Kościele wszyscy spragnieni prawdy i życia. O pierwszych chrześcijanach poganie mówili z podziwem: „Patrzcie jak oni się miłują”. To było pierwsze i podstawowe świadectwo. I tak jest do

dzisiaj. Dobry Pasterz daje nam swoje życie, daje nam siebie w Eucharystii, abyśmy na tę miłość odpowiedzieli. „Dobry Pasterz zna każdego z nas znajomością zbawczej miłości, i prowadzi nas do Ojca. Prowadzi nawet te owce, które nie są „z tej owczarni” (J 10,16). Jego miłość i Jego zbawcza troska rozciągają się na wszystkich ludzi. Także ci, którzy są poza Kościołem, są objęci dziełem zbawienia. Miłość jest najpełniejszym objawieniem Dobra. Ta miłość okazuje się w Chrystusie, w „daniu życia” i równocześnie w „przywróceniu życia”. (Jan Paweł II, Homilie ,265). W okresie wielkanocnej radości, przeżywamy dzisiaj niedzielę Dobrego Pasterza, która rozpoczyna tydzień modlitw o powołania kapłańskie i zakonne. “Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo!” (Mt 9, 37). Prośmy usilnie Dobrego Pasterza, który daje życie za swoje owce, aby nieustannie posyłał do owczarni Kościoła dobrych pasterzy, głosicieli prawdy, świadków miłości, szafarzy Eucharystii, apostołów miłosierdzia. Amen.

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITW O POWOŁANIA 2021 r.

„Panie spraw, aby jeden z moich synów został kapłanem! Ja sama pragnę żyć jako dobra chrześcijanka i prowadzić moje dzieci ku dobru dla uzyskania tej łaski, by móc ofiarować Ci, Panie, świętego kapłana. Amen” - tę prostą i głęboką modlitwę powtarzały co tydzień, we wtorek, przed Najświętszym Sakramentem matki z niewielkiej włoskiej wioski Lu położonej ok. 90 km od Turynu, zachęcone w 1881 r. przez proboszcza. W każdą pierwszą niedzielę miesiąca przyjmowały Komunię w tej intencji. Po Mszy św. modliły się razem, prosząc o powołania kapłańskie. Pan Bóg wysłuchał modlitw. Z wioski Lu wyszły 323 powołania do życia konsekrowanego: 152 kapłanów (i zakonników) i 171 zakonnice. Z rodziny Rinaldi Pan powołał siedmioro dzieci. Dwie córki wstąpiły do sióstr salezjanek. Spośród chłopców pięciu przyjęło święcenia kapłańskie u salezjanów, a najbardziej znany Filip Rinaldi był trzecim następcą księdza Bosko, którego Jan Paweł II beatyfikował 29 kwietnia 1990 r.

Modlitwa świętego Jana Pawła II o powołania

Jezu, Dobry Pasterzu, wzbudź we wszystkich wspólnotach parafialnych powołania do kapłaństwa, do diakonatu, do zakonów męskich i żeńskich, do świeckiego życia konsekrowanego i misyjnego, wedle potrzeb całego świata, który Ty miłujesz i pragniesz zbawić.

Tobie zawieramy w szczególności naszą wspólnotę, stwórz w nas taki duchowy klimat, jaki panował wśród pierwszych chrześcijan; abyśmy stali się wiecznikiem modlitwy i pełnego miłości przyjęcia Ducha Świętego oraz Jego darów.

Wpieraj naszych pasterzy i wszystkie osoby konsekrowane. Kieruj krokami tych, którzy wspaniałomyślnie odpowiedzieli na Twoje wezwanie i przygotowują się do przyjęcia święceń albo do ślubów opartych na radach ewangelicznych.

Wejrzyj z miłością na tylu pełnych gotowości młodych ludzi i wezwij ich, by poszli za Tobą. Pomóż im zrozumieć, że tylko w Tobie mogą w pełni realizować samych siebie.

Zawierając te wielkie sprawy Twojego Serca możliwemu wstawianictwu Maryi, która jest naszą Matką i wzorem wszystkich powołań, prosimy Cię o podtrzymanie naszej wiary, w przekonaniu, że Ojciec wysłucha nas, gdy modlimy się o to, o co Ty sam kazałeś nam prosić. Amen.